

dat voor Nederland is besteld, te richten naar de bevelen van Heren XVII, is goedgekeurd. Maar het is verboden om aan de dienaren te Sadras toe te staan om bestellingen uit Nederland en van elders mede met derde soort te voldoen. Zulke soorten, en wat men niet gewoon is in Azië af te zetten, mag men niet inkopen. Wat reeds is aangenomen moet voor Azië bestemd worden en naar Batavia gezonden, met in de factuur dat het voor Nederland was aangenomen. [fol. 1078] De veronderstelling dat de bestelling van 1500 roggenvellen voor Japan een schrijffout was voor 15.000 stuks, is onjuist. Wat hierop reeds is ontvangen, moet men, voor zover van goede kwaliteit, naar Batavia zenden en de rest niet inkopen. Dat een partij kruidnagels waarop nootmuskaat was gestort, wegens tekort apart was gehouden om naar de buitenkantoren te zenden, is goedgekeurd. Maar dat men, toen het uit Batavia was aangevoerd, de nootmuskaat weer met kruidnagels had bestort, is afgekeurd. Er is bevolen dat, als dat weer gebeurde, er voor te zorgen dat de nootmuskaat behoorlijk bekalkt wordt. De 38.000 lb benzoë die nog onverkoopbaar te Jagannathpur en Sadras ligt, moet maar zo goed mogelijk verkocht worden, omdat ze bij langer bewaren vervliegt. Ook is het verboden om Hollandse gouden dukaten te laten vermunt tot driebeeldige pagoden. [fol. 1079] Dat was met 4734 stuks gebeurd, omdat het aangevoerde Chinese goud, hoewel goed smeedbaar, te laag van allooi en dat uit Padang te broos was. Er is opgedragen voortaan het baar goud uit Europa te gebruiken. Er is misnoegen over geuit dat goud uit China en Padang dat door Batavia was gezonden, bij essayering $3\frac{1}{2}$, $3\frac{3}{4}$, 4, $4\frac{1}{2}$, $5\frac{1}{2}$, $5\frac{3}{4}$, $6\frac{1}{2}$ en 9 grein, ja zelfs 1 karaat en $1\frac{1}{2}$ grein minder van gehalte was bevonden, dan waarvoor het was aangerekend. Daarom wordt er uitgekeken naar de essayeur die uit Nederland zal komen, zodat zulke verschillen vermeden kunnen worden. In de vergadering van 9 maart 1762 had het bestuur de bezwaren die luitenant-ingenieur Jan Fredrik Duntzfeld heeft [fol. 1080] tegen het bevel uit Batavia om de verbetering en versterking van de vestingwerken te Nagapattinam te stoppen, behandeld. Het besloot om slechts met het noodzakelijkste voort te gaan ter voorkoming van algehele instorting, en wel met twee ravelijns, waarvan de stenen grondvesten niet hoog genoeg zijn om één, en zeker geen twee zware natte moessons, te doorstaan. Dit alles is een gevolg van het laten voortgaan van de werken volgens het gedeeltelijk afgekeurde plan van Duntzfeld. Daarover was in de brief van 16 maart aan de vorige gouverneur Lubbert Jan van Eck en het bestuur tekst en uitleg gevraagd, zonder zich over de zaak zelf uit te laten. Het was goed gevonden met het noodzakelijkste voort te gaan. [fol. 1081] Het was uitdrukkelijk verboden nieuwe werken aan te vatten, voordat die door Heren XVII waren goedgekeurd. Tevens is ongenoegen geuit over het besluit van 9 maart om de gebreken aan woon- en pakhuizen en andere gebouwen, zowel binnen het kasteel, als op de punten en in de binnen- en de buitenstad, voor een bedrag van 6138,14,30 pagoden te herstellen. Het is belachelijk dat met die werken tot eind augustus is doorgegaan, toen reeds 4299,12,30 pagoden besteed waren. Toen eerst is er over nagedacht of het berekende bedrag niet te hoog was [fol. 1082] om zonder voorafgaande toestemming daaraan besteed te worden. Het bestuur is hierover verwijten gemaakt, maar omdat de noodzakelijkheid is aangetoond, is het gedrag voor dit keer door de vingers gezien, in de verwachting dat men in het vervolg met meer overleg en aandacht te werk zal gaan. Het berekende bedrag mag, omdat het met niet minder kan, besteed worden. Maar de reparatie dient wel zo hecht en sterk te zijn dat men lang van zulke kostbare werkzaamheden bevrijd zal zijn. Wel is men geheel akkoord gegaan met de voorzorg om genoeg nely voor eigen gebruik en voor Ceylon in te slaan. Daar was al 52.000 parra naartoe verzonden. Zoals zowel in de gewone, als de geheime brieven van 17 oktober 1762 is vermeld, is vergeefs geprobeerd om om de noord voldoende salpeter te verwerven. [fol. 1083] Bevolen is daarvoor veel moeite te doen en het bevel van 25 juni 1762 om f 22,- de 100 lb te betalen is herhaald.)

Met betrekking tot het voorgevallene omtrent de mhoor en heydense regeering, hebben wij goedgekeurd dat de ministers op eene beleefde wijze hadden van de hand gewezen, het vanwegens den vorst van Tansjour aan haar gedaan versook, om soldaaten, mattrosen, arthilleristen en ander benodigt volk, nevens kruyt en kogels ter zijner ad-